ALMODÓVAR, SEMIFINALISTA ALS OSCARS

Dolor y gloria continua a la cursa dels Oscars: la pel·lícula de Pedro Almodóvar ha passat el tall de les 10 escollides entre les 91 candidates de tot el món en la categoria de millor film de parla no anglesa.

BLAUMUT I MIKI NÚÑEZ SERAN A L'STRENES

Blaumut presentarà el seu nou disc a l'Strenes de Girona, amb un concert a les escales de la catedral el 30 d'abril. Pel festival també hi passaran Miki Núñez, El Kanka, La Casa Azul, The Buzz Lovers i Lee Ranaldo.

DISSENY

Els mobles centenaris i ultramoderns de Jujol

Mobles 114 reprodueix una tauleta de l'arquitecte conservada al MNAC

ANTONI RIBAS TUR
BARCELONA

L'arquitecte Josep Maria Jujol (1879-1949) va dissenyar per al seu propi domicili una tauleta de centre que té la peculiaritat de tenir dues alçades. De fet, tenint en compte que va ser un home molt religiós, no resulta sorprenent que les dues parts formin una creu. També cal destacar el camí que va fer: els seus fills la van dipositar al Museu Nacional d'Art de Catalunya (MNAC) el 2014, i ara l'empresa Mobles 114 n'ha tret una versió al mercat. "És una taula que sembla funcional però està feta amb sensibilitat escultòrica . La simplicitat és aparent, perquè té una gran complexitat quan l'has de produir", afirmen J.M. Massana i J.M. Tremoleda, dissenyadors i dos dels fundadors de Mobles 114. Curiosament, la reproducció de la tauleta també ha acabat en un altre museu, ja que en van donar un exemplar al Museu del Disseny.

"És un moble ultramodern, molt d'avui en dia, i l'any que ve farà 100 anys", afirma el fill de Josep Maria Jujol, Josep Maria Jujol Jr. "El pare es va avançar a la seva època i per això no va triomfar", subratlla.

Mobles 114 és juntament amb BD Ediciones de Diseño l'empresa catalana que ha tret al mercat més peces d'arquitectes històrics. Mentre que BD ha fet edicions de mobles d'Antoni Gaudí, entre d'altres, Mobles 114 s'ha centrat en arquitectes com Josep Torres Clavé i Sixte Illescas. "La idea de disseny no té a veure ni amb Gaudí ni amb Jujol, perquè no hi havia plànols. El que hi ha és una acció sobre la matèria", afirma Juan José Lahuerta, el director de la Càtedra Gaudí. "Gaudí va obrir el camí –afegeix–, i això s'accentua moltíssim quan Jujol hi col·labora; i la seva carrera està basada en això". Per a Lahuerta, la col·laboració de Gaudí i Jujol va ser tan intensa que va ser com una fusió: "Quan treballaven junts eren una mateixa personal", explica. I el treball conjunt els va portar molt lluny: "Gaudí li va permetre a Jujol fer alguns dels experiments més radicals de la seva carrera", com les intervencions a la seu de Palma.

Massana i Tremoleda es van interessar per aquesta tauleta de Jujol perquè la consideren "una baula més de la història del nostre disseny", i més endavant en volen produir una altra del mateix Jujol que té una forma ovalada i que també està exposada al MNAC. En aquest altre cas és una peça feta per a Pere Mañach, que va ser un dels seus primers clients i el primer marxant de Pablo Picasso. Josep Maria Jujol Jr. desmenteix que tornés a casa carregat d'andròmines que havia trobat pel carrer per fer-ne alguna cosa i explica que sí que tenia l'habilitat de trobar nous usos a trossos de materials que passaven per les seves mans.

"Per a Jujol el reciclatge té un sentit transcendental: recupera uns elements que estaven perduts, i ho fa en les parts més visibles i més brillants de les seves obres. Això té a veure amb la idea cristiana de la redempció del pecat. No només els recupera sinó que els fa brillants", diu Lahuerta. Al llarg de la seva carrera Jujol va dissenyar moltes peces de mobiliari, com les que es poden veure exposades en una de les seves obres més emblemàtiques, la Casa Bofarull, i d'altres conservades també al MNAC. També va estar en contacte amb la indústria del moble del seu temps, i als anys 20 va realitzar diversos dissenys per als Tallers Comas.

01. Tauleta de centre ovalada doble de Jujol feta ara per Mobles 114. MOBLES 114 **02. Mobles 114 té previst portar al mercat aquesta tauleta de centre ovalada doble.** MNAC

MÚSICA

El contratenor Jakub Józef Orlinski al Palau de la Música. A. BOFILL / PALAU DE LA MÚSICA

Un contratenor pop al servei del barroc

Crítica

JAUME RADIGALES
BARCELONA

Jakub Józef Orliński
PALAU DE LA MÚSICA 16 DE DESEMBRE

Amb justícia, el contratenor polonès –format als Estats Units– Jakub Józef Orliński s'ha convertit en un fenomen de masses. Curiosos signes dels temps: si fa vint anys (o menys) els contratenors i la música barroca no omplien ni mig Palau de la Música, avui personatges com Philippe Jaroussky, Bejun Mehta, Xavier Sabata o el cantant que ens ocupa fan embogir el personal. En el cas d'Orliński cal afegir-hi no poques dosis d'histrionisme, capacitat de ficar-se el públic a la butxaca amb simpatia encomanadissa i un físic que fascina el sector gai, a més de la seva faceta com a *breakdancer*, assequible a YouTube. Tot plegat, un producte postmodern però de primeríssim ordre i d'excel·lència tècnica. Certament, es podria acusar Orliński d'aprofundir poc en el sentit últim dels textos però, si ens quedem amb el capítol del virtuosisme, cal dir que som davant d'un músic de pedra picada.

Davant d'un conjunt instrumental també extraordinari com Il Pomo d'Oro, el contratenor polonès va abordar un repertori que serveix per demostrar què sap fer i com. Per exemple, la *messa di voce* i l'ús dels reguladors a *Infelice mia costanza*, de l'òpera *La costanza non gradita*, de Bononcini; o les agilitats en la cadència conclusiva de Vaghe pupile, de l'*Orlando* händelià; o les esfumatures acolorides a *Sempre a si vaghi rai*, de l'*Orfeo* de Hasse. Orliński va erigir-se en una estrella pop al servei d'un barroc exquisidament ben servit. El públic, dret, el va ovacionar i n'hi demanava més. I no es va fer pregar, amb quatre bisos entre els quals va incloure una pàgina com *Vedrò con mio diletto*, del Giustino vivaldià.

Insultantment jove (29 anys acabats de fer), Jakub Józef Orliński ja és una realitat consolidada. Esperem que la fama i les temptacions de les multinacionals no el converteixin en una joguina trencada.